

לשכת הפרוטוקולים		
דף 1	מתוך 20 דפים	
עותק 5	מתוך 5 עותקים	עותק ✓

-סודי-

ועדת החוץ והבטחון

פרוטוקול מס' 144
 מישיבת ועדת החוץ והבטחון
 מיום ד' כ"ב בתשרי תשל"ט - 22.11.78, שעה 9:00

נכח:

חברי הנוכחה:

- ס. ארנס - יו"ר
- י. אלון
- א. אבן
- ח. בר-לב
- י. בן-מאיר
- ש.י. גרוס
- ח. דרוקמן
- פ. גרוסר
- י. הורביץ
- כ. הלוי
- ז. ורהפטיג
- א. כץ
- א. לבני
- ס. חריש
- ע. נוף
- ס. עמית
- ש. פרס
- ח. קורפו
- י. רום
- י. רבין
- ס. שמיר
- י. תמיר
- ס. תלמי

מזכירים:

יושב-ראש הכנסת: שמיר
 סגן ראש הממשלה: יריין

מזכיר הנוכחה:

א. רדאי

רשמה:

א. ברק

סדר היום:

המשא ומתן להסכם שלום בין ישראל לספרים

לשכת הפרוטוקולים	
דף 2	מחיק 20 דפים
עותק	מתוך 5 עותקים

-100-

ועדת החוץ והבטחון
22.11.78

הי"ר מ. ארנס:

אני פותח את הישיבה. אתנו סגן ראש-
הממשלה. ראש הממשלה לא מרגיש טוב
והוא ביקש כרגע האחרון מפרופ' ידן לנוא במקומו. אני מבין שנקבל
ערכו של הרגע האחרון מסגן ראש הממשלה.

סגן רה"מ י. ירמין:

אני חייב להצטק. קיבלתי טלפון לפני
ארבעים וקצת מראש הממשלה, בקושי יכולתי
לשמוע אותו, הוא איבד את הקול לגמרי. הוא אמר שיש לו כאב גרון
ושהצטנן, וביקש שאבו הנה ואמסור מה שהתכוון למסור. יתכן שהתכוון
למסור ביואנסים, אבל אני אמסור את העובדות.

נחבקשתי למסור לכם על החלטות הממשלה
מאתמול, אלה שפורסמו ואלה שלא פורסמו. כמו-כן אמסור על השיחה שהיתה
לראש הממשלה אתמול בערב ביוזמתו עם הנשיא קרט. אתחיל בנין האחרון,
בהחלטות שפורסמו.

לפי החלטת הממשלה אתמול, טובים שראש הממשלה
יטלפן לנשיא קרט וימסור לו שני דברים: גם את ההחלטה הרשמית של
הממשלה וגם ימסור את תוכן פתי החלטות שנתקבלו בממשלה ולא היו
בחזקת החלטה רשמית. השיחה עם קרט נמשכה חצי שעה. הנשיא קיבל
בברכה רבה את החלטת הממשלה של קבלת החוזה של החוזה, שתיכף יאביר אותו.

אך לענין השני שקשרוצ בהחלטת הממשלה,
היינו דחיית ההצעות האחרונות כפי שכתבנו שם המצריים, שאפרט אותן -
אם כי קיבלתם פירוט די מלא משר החוץ - הנשיא אמר שהוא יודע את
הבעיה הזו ובוודאי שבהמשך המשא ומתן ינסו לפתור את הבעיה. אבל הנשיא
אמר שני דברים חשובים מאוד. דבר אחד הוא סודי במיוחד - - -

הי"ר מ. ארנס:

אתה אומר המשך המשא ומתן? חשבת שהממשלה
החליטה שזה החוזה ובזה נגמר העניין.

לא. אמרתי מה הנשיא קרט אמר.

סגן רה"מ י. ירמין:

שום עניין לא נגמר.

ח. ד-לב:

אתה מכניס לי פירושים.

סגן רה"מ י. ירמין:

לא הבנתי את החלטת הממשלה.

הי"ר מ. ארנס:

אני מצטט מה אמר לא ראש הממשלה אלא
מה אמר הנשיא קרט, שהוא קיבל בברכה
את החלטת הממשלה, ואילו בענין דחיית הדרישות המצריות הוא אמר
שיש פה בעיה ונראה בהמשך מה יהיה. הוא רצה להגיד שהמשא ומתן הלא נמשך.
הוא רצה לומר שעל ידי החלטת הממשלה הזו או דחיית הדרישות המצריות,
לא נפסק המשא ומתן, שהמזרים לא הפסיקו את המשא ומתן, כך הוא מקווה.
אבל יש שני דברים חשובים, אחד נוגע ישירות לענין זה ואחד לא.
הענין שלא נוגע ישירות, אולי בעקיפין, הוא סודי מאוד. יכול להיות שבמשך
הזמן הוא יתפרסם. הנשיא משר הודעה רשמית - - -

סגן רה"מ י. ירמין:

מ. שמיר:

אמרת קודם שלממשלה היו החלטות רשמיות
והחלטות לא רשמיות. מה פירוש הדבר? אין

החלטות לא רשמיות.

התכוונתי להחלטות שפורסמו ולהחלטות שלא
פורסמו. כאמור, בשיחה הזו הנשיא קטר מסר

סגן רה"מ י. ירמין:

לשכת הפרוטוקולים	
דף	מתיק 2 דפים
עותק	מתוך 5 עותקים

22.11.78

עוד שני דברים, שאחד אני מבקש בכל מקרה מאוד לשמור בצורה חסויה, תבינו מדוע, והוא זה: הנשיא הודיע שאם יקרה משהו באירן, וכתוצאה מזה תיפגע אספקת הנפט לנו, הם מקבלים על עצמם את כל בעיית אספקת הדלק שלנו במקרה כזה. כן הם מבטיחים שבמשא ומתן עם המצרים יהיה סידור מתאים גם לבעיית הדלק ממצרים. אבל מה שחשוב יותר זה הנרשא הראשון.

י. בן-מאיר: יש הסכם חתום. מה החידוש?

מגן רה"מ י. ידין: ללא קשר עם הסכם הביניים. הוא נתן כבר הוראה לשלזינג'ר לטפל בנדון.

דבר שלי: הנשיא הודיע, וזה קשור לנושא שלנו, אבל אני אומר את זה רק כהקדמה: הוא הודיע שלאחר דיונים ובדיקות הם החליטו להיענות בחיוב לבקשה הכספית של מדינת ישראל בקשר עם בעיית ההסכם שמדברים עליו. ומיד מוץ השיחה הוא קבע פגישה עם היועץ שלו לתקציבים להתחיל לבסוק את הכעיות בצורה חיובית.

ע. גרף: בחיוב באיזה גובה?

מגן רה"מ י. ידין: אני מוסר מה שהוא מוסר לראש הממשלה. ראש הממשלה לא שאל על הגובה. את שתי ההורעות אנו מקבלים בחיוב בשם הממשלה.

אני אעבור לנושא עצמו. אתם קיבלתם דיווחים מלאים ביותר, כך שמעתי גם מהעתונות, שהייתם מרוצים מאוד, משר החוץ, על כל פרטי הפרטים של המשא ומתן - ההצעות, ההצעות הנגדיות והסיוטות. קיבלתם דיווח גם משר הבטחון, כך שאני פטור מדברים אלה. מה שנתבקשתי זה למסור לכם על החלטת הממשלה אתמול.

ההחלטה הגלויה נתפרסמה, ויש בה שלושה משפטים: 1. הממשלה מאשרת את נוסח החוזה כפי שהונח על שולחנה על ידי הצוות של המשא ומתן; 2. הממשלה דוחה את כל הדרישות האחרונות המצרייות; 3. הממשלה קובעת שלאחר חתימת הסכם היא מוכנה לגשת לניהול המשא ומתן בקשר עם האוטונומיה כמתחייב מהסכם המסגרת כווישינגטון.

אלה שלושת סעיפי ההחלטה הגלויה.

י. הנרייץ: בלי תאריך?

מגן רה"מ י. ידין: ציטטתי את ההחלטה במדוייק: שהממשלה מוכנה לגשת לתחילת המשא ומתן בענין האוטונומיה כמתחייב. "כמתחייב", אני רוצה לומר ששם כתוב שירדן, מצרים וישראל יגשו לניהול משא ומתן על האוטונומיה. זה מה שקשור להחלטה הגלויה. בקשר לסעיף 2, הכוונה המפורשת של הסעיף זה לאותם חניינים שאני מניח ששמעתם משר החוץ, אבל אני אזכיר את החשובים ביניהם.

1. הדרישה המצרית לקביעת לוח זמנים לאותו משא ומתן בין ישראל ובין מצרים; 2. הבקשה המצרית להקים משרד קישור אוטונומיה או כוח-משטרה ברצועת עזה; 3. אם כי זה לא נכלל בהחלטה הזו, זה קשור יותר להחלטה הפנימית - שורה של מחוות שהמצרים ביקשו בזיקה למשא ומתן, ואני מניח שעל זה דיווח לכם שר החוץ בעצמו.

הינ"ר מ. צנע: הוא לא דיווח.

מגן רה"מ י. ידין: אם אתם מבקשים, אז אזכיר כמה המדובר. המצרים מדי פעם בפעם במשך המשא ומתן, אבל

לשכת הפרוטוקולים		
דף	מחיק 20	דפים
עוחק	מחוק 5	עוחקים

22.11.78

בצורה פורמלית יותר בשלב האחרון, בייחוד בביקור הזה של מוכבארק, ביקשו שורה של מה שאנו קוראים מחוות, מה שהם קראו פעולות שיעזרו לאוירה הטובה שצריכה לשרור עם חתימת המשא ומתן. בין היתר היתה שם בקשה, אני מניח שזה עם חתימת ההסכם, לשחרר מספר אמירים פוליטיים (אני משתדל לתת את הבקשות המצטרות בלשון של המצרים). הבקשה שלהם היתה לשחרר מספר עצירים פוליטיים. כמו-כן הבקשה שלהם היתה לאפשר שובם של אלפיים עקורים מהגדה, עזה. בקשה נוספת - להסיג או להזיז את ספקדות הממשלים הצבאיים משכם ומעזה אל מחוץ לערים ואל מחוץ לשיפוט המונציפאלי של הערים הללו. בקשה נוספת - אינני יודע אם זה היה שייך למחווה או יותר ממחווה, שמשותף לוח הזמנים שהם ביקשו, אחד השלבים, למשל בשלב הבחירות עוד לפני כינון האוטונומיה, שיבוצע אותו סעיף שכתוב בהסכם קמפ-דיוויד ביחס להיערשתו של צה"ל. שם כתוב שצה"ל יסוג וייערך מחדש ביהודה ושומרון. הם ביקשו שההיערכות הזו תיעשה כבר שלב לפני הכינון עצמו.

כלהדרישות הללו נדחו באותו סעיף 2 בהחלטה הגלויה של הממשלה. אפילו עמדנו על כך שהמספח יהיה כפי שאמרת ולא נתחיל בפירוט אלא בכלול את כל הדרישות, כי בחוץ הדרישות האלה היו ספייחים שפה ושם נשכחו, מי שלא יהיה צל של ספק, כל הדרישות המצטרות נדחו.

אחר-כך היתה עוד החלטה לא גלויה, אבל שראש הממשלה נתבקש להודיע את תוכנה לנשיא קרט. שמעתי שאתמול בשעה חמש זה היה מאאא בקול-ישראל.

י. גן-מאיר: מה, היתה הדלפה? ...

החלטה זו לא כל כך סודית באופיה, אבל סודית בגלל סיבה שאספיר. זו היתה החלטה פה-אחור של הממשלה, שלא לקבל שום לוח זמנים איזשהו הקשור בכינון או בניצוח האוטונומיה. אפי רוצה להסביר מדוע ההחלטה הזו היתה לא גלויה, לפחות אתמול.

י. הנדביץ: כי צריכים לסגת מסנה.

הדרישות המצטרות ללוח הזמנים נדחו כליל באותה החלטה הגלויה. אבל בהחלטה השניה הדבר מתייחס גם למעשה למה שנקרא "הצעת הפשרה האמריקאית". זה נספר גם לנשיא. תוכן ההחלטה הזו מסר גם שר החוץ באופן רשמי לשגריר לואס, וגם ראש הממשלה מסר אתמול לנשיא קרט. זה בקשר להחלטות הממשלה.

ביחס למה שהממשלה אישרה - הנוסח, כידוע לכם, עבר בגוללים רבים. לפני שבועיים בערך, כאשר היו ישיבות הממשלה, כאשר ראש הממשלה היה בקנדה, דיווחתי לכם, אם כי בצורה יתור קריפטית; אז היה מונח לפנינו נוסח שבעיקרו הוא הנוסח מאאא שמונח לפנינו. אבל אז הממשלה לא רצתה לאשר או לדחות אותו כי ראש הממשלה לא היה, והסתפקה בהודעה שהחלטות הממשלתיות הקודמות נקשר לנושאה זה עומדות וקיימות. עכשיו מונח לפנינו, אני מניח שראיתם, הנוסח המלא שמורכב מכמה חלקים:

החוזה עצמו, כפי שהוא נקרא "חוזה השלום בין ישראל למצרים", אחר-כך ישנו הנוסח הצבאי ויש תוספת לנספח הצבאי, ויש נוסח שלישי שהוא הייחסי בין שני הצדדים. היה כתוב וזה שונה ל- "ונספח זה עוסק ביחסי תרבות ומסחר. ויש עוד שני מכתבים שאחד קשור בעקיפין - (י. גן-מאיר: יש שלושה). בסדר. אני אחיל ביחס ליחסיים הדיפלומטיים.

לשכת הפרוטוקולים		
דף	5 מתוך	דפים
עותק	מתוך 5 עותקים	

22.11.78

יש בדינו הנוסח הסופסוף שתוקן לפי בקשתנו, שכרגע אומר - זה מכתב הנשיא קרטל לראש הממשלה - שאומר "נמסר לי בסכמת מהנשיא סאדאת שהוא סודי שחודש ימים לאחר סיום השלב הראשון יכוננו יחסים דיפלומטיים". בסכמת הזו יש שינוי, נאמר שיהיה שגריר תושב, בישראל ובמצרים. הדרישה שלנו לזה נולדה מהסיפור שנמסר לכם בזמנו, כאשר בזמן המשא ומתן כאשר לחצנו על ע'אלי בעצמין זה, הוא אמר, אם תלחצו יותר מדי אז יהיו יחסים דיפלומטיים, אבל יכול להיות שגריר שלנו בפינלנד שיושב בקפריסין ופעם בשנה יבוא לישראל. אז הוכנס למכתב עבין השגריר התושב.

דבר שני הוא בענין שדות התעופה. בזמנו הוצג לפניכם אותו מכתב שהיה קיים משר ההגנה בראון לויצמן. המכתב הזה לא הניח את דעתנו בממשלה. הוא היה כללי מדי. לאחר משא ומתן די אינטנסיבי, כאשר הבהרנו לארצות הברית שלא נוכל לפנות את שדות התעופה איתם ועצרון בתום שלוש שנים אם שדות התעופה החודשים לא יהיו מוכנים, הם נתנו מכתב אחר. והמכתב הזה איננו מחייב בצורה חוזית מוחלטת בנושא הזה, אבל קיבלנו את המכתב הזה כמספיק בשלב הזה. אני אקרא לכם את המכתב.

ג. שמייר: שר הבטחון מסר את זה.

מנן רה"מ י. ידען: אם כך, אני מעביר למה שאישרנו. בעצם, אנו התנדדנו בזמנו, אני מתכוון הממשלה, בלי להיכנס לדעות של חברי הממשלה, באיזה טיפה לנושא זה יש פחות חשיבות או יותר חשיבות כרוונתי לסעיף הנוגע לשפצה מאז היה חלק מהפריאמבל, כרוונתי לסעיף המתחיל במלה "נוטינג", וקיבלנו את הסעיף הזה. הנוסח שקיבלנו כולל את הסעיף הזה. אינני רוצה להיכנס להסברים מדוע.

מ. שמייר: זה דווקא מעניין.

מנן רה"מ י. ידען: נשעתו כשהיה דיון בממשלה, כאשר הממשלה לא קיבלה את זה, הדעה של המשפטנים - של היועץ המשפטי לעובר של הממשלה וגם של היועץ המשפטי של משרד החוץ - הייתה שבמשפט הזה כמו שהוא אין לינקג' משפטי, אבל היו דעות אחרות שחשבו שיש לינקג' משפטי. אינני מדבר על הלינקג' האחר. הממשלה דנה עוד פעם בנושא הזה וקיבלה חוות-דעת יותר מעמיקה.

י. בן-מאיר: שר החוץ הקריא את חוות הדעת.

מנן רה"מ י. ידען: לא ידעתי. נתבקשתי למסור את זה. אני בסוף מוכן להגיד את דעתי, מדוע אני אישית חושב שזו הייתה החלטה חשובה מסדרגה ראשונה. אבל עכשיו אני חן מדווח.

דבר שני: כידוע לכם, תהיה הסעיף בקשר לרצועת-עזה. באותו הסעיף שמדבר על הגבול הקבוע בין מדינת ישראל למצרים, מדובר שהגבול הבננאומי שהיה בין פלשתיין ובין מצרים בתקופת המנדט יהיה הגבול הקבוע בין מצרים וישראל. והמצרים עמדו, לדעתי בצדק, שאם כך הדבר, יכול להשתמש מהחוזה הזה שהם מכירים שרצועת-עזה היא חלק של מדינת ישראל. לכם הם רצו להכניס משפט בלי שעל ידי כך מתחייבים ביחס לסטרוס. לא רצינו לקבל את זה, בסוף קיבלנו את זה והם הסכימו להכניס עוד מלה "אישיו", כוונת בלי התחייבות לאישיו של רצועת-עזה.

דבר שלישי שהממשלה לא דחתה אבל גם לא אישרה, אם כי דעתו של ראש הממשלה הייתה שיש לקבל את זה, זה הסעיף שנקרא הרוויזיה. המצרים דרשו שאחרי חמש שנים תהיה רוויזיה. כפי שה

22.11.78

לשכה הפרוטוקולים	
דף 6	מתיך 20 דפים
עותק	מתוך 5 עותקים

עכשיו כל אחר מהצדדים יכול לבקש בדיקה של ההסכם הצבאי ובהסכמת שני הצדדים יוכלו לשנות.

אנא דבר רביעי: הסמכנו לאשר את ההסכם הזה, כי בנוסח זה אין חוזה על שלבי הנסיגה ולוח זמנים. אינני אומר שהמצרים לא דורשים את זה. אבל בנוסח הזה שנחקבל על ידי ארצות-הברית נתקבלה הדרישה הזו שלנו.

אני חייב טשפט אחד, אני מבין שקיבלתם את זה, אבל כאשר הייתי בעם קודמת פה שאל פרופ' רום על שיטת הפיקוח. אני מניח שבינתיים ראיתם שיש פרק שלם שקובע כיצד האו"ם יפקח על הפירוז ללא הגבלה של זמן. נוסף לזה, אני רק אוסיף, ביקשנו שארצות-הברית תמשיך לצלם ולספק את האינפורמציה לשני הצדדים. בשלב זה המצרים מסכימים לזה למשך שלוש שנים עד גמר הנסיגה בשלב שני. הם מתנגדים מטעמים של סוכרניות. מה יקרה אחרי זה, לא יהיה חלק מההסכם הזה אלא זה יהיה חלק מהכוונה במכתב. אבל יש פירוט כיצד האו"ם יבצע את הפיקוח.

זה הנוסח שאישרנו אותו אתמול.

אמרתי לכם על ההחלטה החסויה שהיתה, ואני אומר רק כמה משפטים בטרף, אם יש לכם שאלות. אני מביע פה את דעתי, אבל אני חושב שלא רק את דעתי אלא את דעת הממשלה, שההחלטה הזו נתקבלה ברוב 15 נגד 2, ואילו ההחלטה השנייה נתקבלה פה-אחד; אנו חושבים שהחלטה זו חשובה ביותר במה שנוגע לקידום המשא ומתן לשלום. אלה שמרוצים מהסכמי קמפ-דייביוויד רואים את זה בחיוב כי זו ההחלטה הראשונה של הממשלה שמודיעה על הטקסט הזה אנו מוכנים לחתום שלום. עד עכשיו היתה החלטה מלפני כמה שבועות על הנוסח, לא בדיוק מה, שאמרה שהממשלה מקבלת באופן עקרוני את הטקסט עם אותן ההסתייגויות. חלק מאותן ההסתייגויות נתקבלו.

גבר אחרון שאני חייב לציין, כי לא רציתי להכניס את זה תחת דרישות המצרים, הודיעה המצרית הכי חמורה בפירה שהדבר נוגע לחוזה, זה בקשר עם סעיף 6, בקשר עם האובליגציות. הם לא רצו לקבל את החלק האופרטיבי של אותו הסעיף, סעיף טשנה (5) וסעיף טשנה (2), שקובע שסעיף זה עדיף על כל חוזה. עד כמה שאני יודע זו עדיין עמדת העמדת הממשלה האמריקאית היתה, כאשר אנו העלינו את הבעיה של ה-נוטינג, העמדה הרשמית של קטר וואנס היתה: אנו נעטור אתכם עד הסוף על הנוסח הזה; אם תתחילו לפתוח סעיף אחד או משפט אחד, הרי יש ההתנגדות הבסיסית של המצרים לסעיף 6, שבשילכם היא חשובה. זו העמדה האמריקאית. באותו ויכוח טרומי שהיה בממשלה, כשקיבלנו רק באופן כללי, שר החוץ ואחרים שהתנגדו, אמרו שבזיקה לצו שא הזיקה, החשוב זה סעיף 6. ואם סעיף 6 יתקבל בצורה שמניחה את הדעת מבחינה משפטית, אז גם הזיקה הזו נחלשת ביותר. ברור שהמצרים אינם מתנגדים לשום דבר אחר בעניין הלינקג', אלא באותו תנבין שברור שאם משמיטים אותו אז ברור שאין דבר שכוכל. אלה הסיבות שהממשלה לא קיבלה את הנוסח הזה, לא רק מבטים, אלא אם המצרים מסכימים, אפשר יהיה לחתום על זה סחר או סתי שיחליטו.

אני רואה את החשיבות בזה, כי זו הפעם הראשונה שהממשלה אמרה שעל הנוסח הזה מוכנים לחתום שלום. כטובן, יש עוד הבעיה של הנפט והעניינים הביולטרליים. אמנם השיחה של הנשיא קטר אתמול שקדמת יותר את העניין. כי כאשר קיבלנו את ההחלטה עדיין לא היתה ההודעה הרשמית של ארצות הברית שהם מעיינו בחיוב עניין הסיוע. יש עוד בעיות נוספות. אל מבחינת נושא החוזה, זה היה אישור רשמי ראשון מטעם הממשלה שאנו מוכנים להתקדם. עד כאן.

לשכת הפרוטוקולים
דף 7 מתוך 20 דפים
עותק 5 מתוך 5 עותקים

מה ענין החזרת ואש המשלחת?

ב. עמית:

אין לי אינפורמציה מהבוקר, אבל כאשר שר החוץ ושר הבטחון חזרו, רסזו הסצרים כבר אז שלא יתכן שכל פעם פה נוסעים והם יושבים ומחכים, ואם הפעם תיסע למעשה כמעט כל המשלחת, מאוד יתכן שעלי יסע להתייעצויות. ההחלטה להחזיר אותו הייתה לפני פרסום ההודעה שלנו. אבל לפי מיסב הידיעות שיש לנו - אלא אם תהיה הפתעה מצד מאדאת - הכוונה שלהם לחזור ולטיים את המשא ומתן. האמריקאים לוחצים עליהם חזק בכיוון זה.

מגן רה"מ י. יריין:

אני רואה בשני חלקי החלטת המשלה מאתמול דבר מאודן היטב. זאת אומרת, החלק שאושר פה-אחר, שלא פורסם אבל שכבר ידוע - - -

ב. הלוי:

שפורסם אבל לא על-ידי המשלה.

מגן רה"מ י. יריין:

אצא האלאא, שחלק שאושר פה-אחר שמביע את הקונסנזוס הטל שהוחלט לא לקבל לוח זמנים, מאזן את ההחלטה לקבל את הנוסח האחרון כמו שהוא, ולהיפך: קבלת ההחלטה הזו מקלה עלינו באופן בינלאומי לוטר: עד כאן ולא הלאה. קיבלנו את הנוסח הזה ואנו דוחים כל דבר שהוא מעבר לקמפ-דיוויד ומעבר לטיוטה. אם כך הדבר, אני חושב שזה חיובי. הלא כבר הסתייגו המצרים מדחיית לוח הזמנים והאמריקאים, בנימוס, אבל כש כן הסתייגו ואמריקאים שצריך להמשיך במשא ומתן, והיה ברור לפני ההסתייגות שלהם שהלחץ לא ייפסק אלא יתרכז מעכשיו כענין לוח הזמנים שזה לינקג' הרבה יותר או פרטיבי. אם כך,

ב. הלוי:

א. אני רוצה להביע את התקווה, או יותר מתקווה, את הדרישה אם אפשר לוטר, שהמשלה תעמוד עד הסוף בלחץ שיבוא עכשיו בנוגע ללוח הזמנים, שהוא ודאי יתגבר; ב. אני רוצה להזכיר למה זה כל כך חשוב. אני רוצה להסביר לחברי הוועדה וגם כתבת זאת לראש המשלה, שזה לא ענין של לוח זמנים &&&& האמריקאים אוטריים: מה יש, אם התחייבתם לעשות אוטונומיה למה אינכם יכולים להגיע בעוד זמן קצר או בעוד זמן ארוך?

ראש המשלה אמר בזמן קצר.

י. חמיר:

אאאאאאאא מגן רה"מ י. יריין: כדי שלא תהיה אי-הבנה אני מציע לקרוא את החלטת המשלה, ההחלטה החסויה, האומרת שלא נקבל שום לוח זמנים עם כינון והקמה.

חודש לאחר האישור.

י. רביין:

יכול להיות.

מגן רה"מ י. יריין:

ההחלטה הגלויה לא מדברת על חודש.

י. בן-מאיר:

ההחלטה הגלויה אומרת שמשלה שראל מוכנה סידא עם התימת ההסכם להתחיל לדבר על

מגן רה"מ י. יריין:

המשא ומתן על האוטונומיה.

ב. הלוי:

אבל אין הבדל בין התחלה לבין סוף. המשא ומתן צריך להיות פתוח, צריך לאפשר לנו גם לא להסכים בטופו של דבר. בקמפ-דיוויד כתוב שהמשא ומתן צריך להתקיים בין ישראל, מצרים וירדן. אני יודע שהספד ל סתנגדת להשמיט את ירדן. אז לפי קמפ-דיוויד אנו התחייבנו לנהל משא ומתן עם ירדן

לשכה הפרוטוקולים	
דף	מתוך 2 דפים
עותק	מתוך 5 עותקים

22.11.78

וטצרים וגם עם תושבים שיכולים להיות בתוך המסלחות, משא ומתן לכינון האוטונומיה. פה יש דבר שאני רוצה להסביר עד כמה הוא חשוב. אני חושב שזו טעות די נפוצה אצלנו ובצל אחרים, שהאוטונומיה זה כפילו אנו מפרשים חלק מהמכויות שלנו, במידה שנסכים בשופו של דבר לחת שוטונומיה לערבים, וכל מה שאנו לא נסכים, ישאר אצלנו. זו טעות.

י.ז. תמיר: איש לא טועה, אתה אולי טועה.

ג. הלוי: אתה טעית בטלויזיה. אתה אמרת לפני טליון

צופים, לפני כל צופי הטלויזיה: הלא יש טליון רונאם של אדמות ומדינה בשטחים שהם ישארו בשליטתנו. וזו טעות. לפני שאדמות המדינה זה לא אדמות מדינת ישראל. זה אדמות מדינה כלשהי, אבל עדיין לא הוחלט על ריבונות וזה יהיה חלל ריק מבחינת הריבונות. ומבחינת השליטה, אנו מוסרים את השליטה בגע שתקום האוטונומיה אחר הבחירות, ובאותו הרגע לא תהיה לנו שליטה באדמות המדינה. לא תהיה לנו שליטה בשום דבר אחר גם אם לא מוסכם שזה יימסר לשלטון העצמי, גל עור לא ייקבע בהסכם שתישאר או תימסר למדינת ישראל הסטכות הזו. והדבר הזה קשור עם הפלפול בנוגע לממשל הצבאי.

ישנו הפלפול הישראלי שכיוון שבטיוטה קודמת היה כתוב "לבטל" את הממשל הצבאי ואנו השגנו טיוטה אחרת שכתוב בה "בטיבת" הממשל הצבאי, אבל כתוב גם מצד שני "ריפלייטר", כלומר, שהממשלה הצבאי יסוג ויוחלף על ידי האוטונומיה - התוצאה היא של ישראל לא יהיה שום שלטון, ממשל או סטכות כלשהי בשטחים. וסי שמשלה את עצמו ויש מה דעה נפוצה שהיא טעות, שאנו יכולים באופן פיסלי להעביר את משרד המושל הצבאי למדינת ישראל - מדובר על נתניה או תל-אביב, ומשם נוכל לשלוח צוים לשטחים: א. מבחינה משפית זה לא נכון; ב. מבחינה מעשית אף אחד לא יוציא לטעל את הצוים האלה. לא יהיה להם תוקף. אנו משלים את עצמנו אם אנו חושבים שעל ידי כינון אוטונומיה יהיה לנו איזה שלטון בשטחים חוץ כמה שיוסכם. לכן ההסכם הזה ששלוש המדינות שצריכות לבוא ינהלו משא ומתן כדי להסכים על הסטכיות של האוטונומיה, ההסכם הזה מבחינת האינטרסים שלנו צריך להגביר בפירוש מה הסטכיות השלטוניות הישראליות ששארות לנו. בלי הגדרה כזו לא תישאר לנו שום סטכות.

י. אלון: גם מה וגם היכן.

ג. הלוי: נכון. למשל הישובים בבקעת הירדן הם ישובים אזרחיים שאין להם שום מעמד אחר מהכפרים הערביים. אלה ישובים הכפופים לשלטון, אלא אם נקבע סטכיות שלטוניות בענין זה או עצמאות. למעשה צריך לקבוע אוטונומיה ישראלית או חלוקת הסטכיות בשטחים. ההסכם הזה צריך לקבוע את חלוקת הסטכיות. אך יש קושי אן גדול: ההסכם הזה יחייב אותנו לבוא לידי הסכם גם על התיישבות יהודית בשטחים, לבוא להסכם מפורש, והערבים בוודאי לא בקלות יסכימו לזאת. שום מדינה ערבית וגר לא התושבים הערביים, לא יסכימו לאשר המשך התיישבות יהודית וכל הקשור בזה כמו טים וכו'. לכן המשא ומתן הזה יהיה קשה כקריעת ים-סוף. הסיכויים שנגיע להסכם שיטביע את רצוננו הם קלושים. לכן צריכה להיות פתוחה הדרך שלא נסכים. ואם לא נסכים, אז לא תהיה אוטונומיה. אבל אם קשרנו את עצמנו לתאריך, אז הכנסנו את עצמנו כמיטת מרום, שידם של הערבים תהיה על העליונה.

א. גרמ: האם אני מבין סמך, הלוי, שאתה לא כל כך שבע-רצון מהאוטונומיה?

ג. הלוי: אמר להבין את זה ככה. התחייבנו בקמפ-דיויד, אנו צריכים לעשות את הטוב ביותר כמה ש

שהתחייבנו. זה מחייב גם אותך, אם רצית או לא.

י. גרמ: הוא הצביע נעד.

לשכה הפרוטוקולים	
דף 9	מתוך 20 דפים
עותק	מתוך 5 עותקים

-101-

ועדת החוץ והבטחון

22.11.78

לא תמכתי באוטונומיה. הצבעתי מד
קמפ-דיוויד עם הסתייגות מפורשת

ש. פרס:

מהאוטונומיה.

אתה מקבל את התורה בלי עשרת הדיברות.

מגן רה"מ י. ירין:

אמרת שאנו נושאים בזה באחריות לטוב ולרע.
הסתייגנו מהאוטונומיה.

ש. פרס:

הצבעתם מכחינה פורמאליה בעד.

מגן רה"מ י. ירין:

הכל זה עניינים פוליטיים מדיניים. עניינים
פורמאליים משפטיים אתם מטצאתם. כל הטיעונים

ש. פרס:

המשפטיים הם פליטת השום.

חבר-הכנסת ורהפטיג אומר שאל תזלזלו
בעניינים המשפטיים.

היו"ר מ. ארנס:

אבל עכשיו או מדברים על המשך האינטרסים
של מדינת ישראל. מי שהיה בעד ומי שהיה

ב. הלוי:

נגד, כולנו צריכים להיות מאוחדים להציל מה שניתן להציל אחרי קמפ-דיוויד.
זאת אמרת, על יסוד קמפ-דיוויד להציל בשטחים את הסמכויות הדרושות לנו
כדי שזו לא תהיה שליטה ערבית גמורה עד לקו הירוק. בשביל זה אנו
צריכים להכניס להסכם את הסמכויות הדרושות לנו כדי לקיים את ההתיישבות.

י. הורביץ:

אשליות מוכרים לסי שקונה אותן. הולכים
לגבולות 1867. הייתה רוצה שזה לא יהיה

אבל כך אני רואה שזה יהיה.

ב. הלוי:

אסור להיות פטליסט, צריך לעצור. אני רוצה
לעצור את ההידרדרות הנוספת על ידי זה שנעמוד
על הסכם שיכלול את האינטרסים לפחות המינימליים המוסכמים של מדינת ישראל.
בשביל זה צריך לקבל הסכמה ערבית, שהם לא יתנו אותה. לכן הסיכוי הוא
ששום אוטונומיה לא תקום אלא אם יכריחו אותנו. אני מסכים עם שמעון
שזה עניין מדיני ואמריקה תלחץ. אבל העניין של לוח זמנים זה ראשית הלחץ
לוותר על עניין השטחים.

כתבתי לראש הממשלה שהדבר הכי חמור זה שהגענו
למצב שכדי להמשיך לקיים התיישבות יהודית ביהודה, שוטרו וועדה
בחקופת הממשל העצמי אנו זקוקים להסכמה ערבית מפורשת. ללא הסכמת מצרים
וירדן, לפי הסכם המסגרת, לא נוכל להבטיח את זכות ההתיישבות היהודית
בארץ ישראל ואפשרות סימושה הלכה למעשה. האפשרות שירדן וירדן או אחת
מהן יסכימו להצביע לישראל זכות מפורשת להתיישב ביהודה ושוטרו ובעזה
ולהגן על זכות זו בהסכם בכתב, נראית רחוקה מאוד. ובאותה מידה
קלוש הסיכוי להגיע לידי הסכם. לפחות, הדבר החיוני בשבילנו זה לא לסגור
את הדבר הזה. הברירה צריכה להישאר בידינו להטעים לתנאי ההסכם על
הסמכויות או לא לבטלים, כל זמן שלא קשרנו את עצמנו ללוח זמנים סופיים.
לכן, הדגש על תאריך סופי, אנו יכולים להגיד: אם אתם לא מסכימים לדרישות
המינימום הישראליות, לא יהיה הסכם. אבל אם אמרנו שהתחייבנו שהבחירות
יהיו בעוד שנה כמו שהאמריקאים מציעים, יאשימו אותנו בהפרת התאריך
ובהפרת ההתחייבות שלנו, ויגידו, בצדק, לכאורה באופן פורמלי, הדרישות
הישראליות להתיישבות - - -

מגן רה"מ י. ירין:

בגלל זה קיבלנו את ההחלטה השנייה.

ב. הלוי:

אני רוצה להסביר את החשיבות. יש הבדל אם
האוטונומיה לא תקום באשמתה ערבים לא רוצים

22.11.78

לשכת הפרוטוקולים	
דף	10 מתוך 20 דפים
עותק	מתוך 5 עותקים

לשתף פעולה בבחירות או אם האוטונומיה לא תקום מפני שאנו מבישים תביעות להתיישבות שאינן מוכרות על ידי האמריקאים והמצרים. לכן אסור לנו לקשור את עצמנו בשום תאריך שהוא. ואני מברך על ההחלטה וסקווה שהממשלה תעמוד בכלל לחץ.

י. בן-מאיר:
אני חוזר בקיצור על עמדותי. אני חושב שהחלטת הממשלה היא לא טובה מסיבה אחת: לא בגלל תוכנה אלא משום שאני יודע שהממשלה לא תעמוד בהחלטתה זו, כי כך החלטתם. אני רוצה להגיד לסגן ראש הממשלה, אני יודע שהממשלה לא תעמוד בהחלטתה שלה.

סגן רה"מ י. ירדן: ואם תטעה?

י. בן-מאיר: משום שלו היתה מחליטה אחרת - - -

מ. שמיר: זו החלטה שביטולה כלול בה.

י. בן-מאיר:
משום שהממשלה לא החליטה את ההחלטה בצורה נכונה. אם הממשלה תעמוד או לא, זו הבעיה של הממשלה. אבל השאיה היא איך מנהלים את המשא ומתן. אני דווקא לבוסו על ההחלטות שלכם, רואה אותן לא כל כך רע, כי אמרתי כאן ובסייעה שעם כל החטרונות שיטנם בחוזה, ואינני חושב שהממשלה קיבלה את התיקונים שהיא ביקשה;

סגן רה"מ י. ירדן: חלק קיבלה.

י. בן-מאיר: על אף שאת אני חושב שאפשר לקבל את החוזה.

י. רום: זו שגיאה.

י. בן-מאיר:
אני אומר שהחוזה הזה על נספחיו, פחות או יותר משקף את מה שהיה הסכמי קמפ דייוויד, וזה לא נתון כבר לזויכוח. אבל הממשלה הרי החליטה גם דברים אחרים. והבעיה היא שהניהול של המשא ומתן, עם כל הכבוד, אתם מנהלים את המשא ומתן בצורה, שאני חושב שמנהלים משא ומתן בהסכמי עבודה עם המורים יותר טוב.

י. תורבניץ: אל תגזימים.

י. בן-מאיר: גם שם אתם מביעים למשא ומתן ומתבזים. מחליטים אתמול ככה כדי להחליט מחר אחרת.

סגן רה"מ י. ירדן: עד שהממשלה לא תחליט אחרת, מותר לי להגיד שהצבעתי נגד.

י. בן-מאיר:
כאשר רק את מה שאחיה לא מסכים אתה מסאיר למשא ומתן זה א"כ של ביהול משא ומתן של שיטה ברועה. זה לא קשור בכלל לזויכוח בינינו בין נצים ליונים. כי כבר אתמול אמר שרמן, דובר השיחות, שישראל קיבלה את כל ההצעות האמריקאיות וולת נושא הלינקב, ועל זה אנו עכשיו ננהל משא ומתן. אינני מבין איך נסתרה בינחכם ולאן אתם טהבילים את העם הזה בשגיאות איוטות. על מה ינוהל המשא ומתן? על מה משלחו את שר החוץ ואת שר הבטחון לזוישינגטון? אין בסביל מה לשלוח אותם. הפירוש הוא שאין יותר משא ומתן, או שהמצרים יסכימו ואז משלחו את ריין לחתום כראשי תיבות. בלא, חבל על הנסיעה הלוך ושוב, חכל על המקום ב"אל-על".

ג. מלמ: אם נזכור היום על מה נשברה ועידת איסטמפיליה, אני מתחיל להתגעגע לאיטמפיליה - על לגיטימט רייטס.

לשכת הפרוטוקולים
דף 11 מתוך 5 דפים
עורך 5 עותקים

22.11.78

י. בן-מאיר:

לכן אנש אומר, לו לפחות הייתם מחליטים את הצעה שהועמדה במטלה ולא זכתה להרבה קולות, שלפחות הייתם מתנים שעם האיטור הזה אין תביעות אחרות. אז הייתם נותנים לאמריקאים תמריץ לומר למצרים שלא יעלו מחדש את תביעותיהם. אבל הצורה הזו מזמינה את הלחץ. ונוכחתם לדעת שאין שום משא ומתן - זה טבע הדברים - שהמטלה לא תותר דבר. ולמעשה על נושא המכתב תותרו. לכן זו החלטה לא טובה.

לפחות אני רוצה לדעת האם שר החוץ יחזור

למשא ומתן?

יש לי עוד שתי הערות לגוף החוזה. היות וחבר-הכנסת רבין העיר בקריאת ביניים, אני חושב שחשוב שזה לא יתפרש כך. אין כוונה שחזור מהמכסי קספ-דיוויד. בקספ-דיוויד כתוב: ישראל | מצרים וירדן ישתתפו במשא ומתן.

אבל ירדן לא הייתה.

י. רבין:

אבל כתוב שישראל, מצרים וירדן יסכימו על המודליטיס. היינו, לפי מה שכתוב פה, המשא ומתן צריך להתנהל בין מצרים, ישראל וירדן. ואם ירדן איננה מופיעה, אז אין התחייבות לפי קספ-דיוויד לנהל משא ומתן. כי ירדן היא צפוטנר לאותם המכסיים.

י. בן-מאיר:

לגבי העניין עצמו דעתי ידוע ומיותר לחזור עליה. מטלת ישראל חוזרת לקווי 1967 ומביאה על עם ישראל קטסטרופה נוראית. זו דעתי. ומה שאנו רואים זו נסיגה בלתי פוסקת ללא כל מעצורים וללא כל בלמים. מותרים על אף, מחליטים על ב'. לפחות מותרים על ב' ומחליטים על ג'. כל הצדדים יודעים שיהיו ויתורים ואין על מה להיאבק. אבל אני שואל דבר אחד: נותרו לכאורה שתי נקודות שעליהן יש היום עימות חזיתי בין ישראל ובין מצרים: לוח הזמנים, ומטלת ישראל החליטה על קו מפורש, לכאורה - - -

מ. שמיר:

כלי לכאורה.

מ. בן-מאיר:

והמצרים הועבו עניין זה גם כן דבר מפורש.

מ. שמיר:

גם ארצות-הברית. לאוק המצרים.

י. רבין:

נקודה שניה: עניין העדיפות של חוזה זה על חוזה אחרים. לכאורה, קיימת אפשרות שהעיסות החזיתיות הן שתי העיסות, לביא לעיסות קשה, וזו תהיה תקופה קשה לישראל, עם נזקים חברתיים, לכלישים ומדיניים.

מ. שמיר:

אבל זה פחות מקטסטרופה.

מ. בן-מאיר:

הקטסטרופה זה מה שהמטלה עושה במשך המדינה. אני מדבר על משבר. אני שואל: מה תעשו אם יהיה משבר בשבוע הבא בוושינגטון? ואם אין תכנית, הבה נתייעץ. בואו אל הוועדה הזו ונחשוב גם על המקרה הזה. אם יכול להיות משבר, מה נעשה, כי הדברים יכולים להתפתח בצורה חסורה.

מ. שמיר:

דיברת על הרוויזיה. זה אחד המעיפים שמטלת ישראל התעקשה עליהם בעבר. נאמר כאילו העניין שני הצדדים צריכים להפכים זה על תוצאות הדיון שצריך לנוא בעקבות הרוויזיה, אבל עצם הדישה לרוויזיה, לזה מספיק צד אחד.

זה כך גם לולא היה כתוב.

מ. בן-מאיר:

חשבתם של עצם הרוויזיה צריך הסכמת שני הצדדים

מ. שמיר:

לשכת הפרוטוקולים
דף 12 מחוך 20 דמים
עותק מתוך 5 עותקים

22.11.78

אחה סעיף, אני דייקתי.

בגן רה"מ י. יריין:

ג. ורהפטיג:
 חבל שעל הסכמתנו להצעת החוזה לא החלטנו לפני כמה שבועות. כי על ידי סחבת זו פוגעים בעטרת הממשלה. רואים שאפשר ללחוץ עוד יותר על הממשלה. דבר בעיתו מה טוב, אבל לא טוב אם מאחרים.

אני בעד זה שנבהל משה ומתן ולא להפסיק את המשא ומתן בכל פעם. אטור למדינת ישראל שהיא תפסיק את המשא ומתן. אם מישהו יפסיק, זה יהיה הצד השני. משה ומתן זה לא רק עניין שזו דרישתי ואנו הולכים הביתה. אתמול שמעתי משר עמית, וגם שר העבודה אמר, שמשא ומתן בענייני עבודה אף פעם אל תפסיק. כך גם בעניינים מדיניים. אף פעם על תפסיקו.

בעניין האוטונומיה אני חושב שכל מה שאמר חבר-הכנסת הלוי הוא פכון. אני רק מוצה לו מרשאמתי את זה לפני שאישרנו את הסכמי קמפ-דייוויד. אמרתי את זה פה. כך שכל אלה שהיו בעד אישור הסכמי קמפ-דייוויד ידעו מה שאמרתי. אל הלכנו לזה בעניינים גלויים. דיברתי על התוטטות תיזה משפטית קודמת בעניין הסכמות. יתכן שכל התכנית הגדולה על שלום עם אוטונומיה טובילה לגבולות 1967. יתכן. אני רק אומר: במשך הזה של האוטונומיה צריך היה להתכוון כך שלא נחזור לגבולות 1967 אלא ל-1967 פלוס. ויתכן שאם נדע לכוון היכנו אז אולי נצא מזה עם גבולות 1967 פלוס, אולי פלוס יותר גדול ואולי יותר קטן.

אמרתי את כל הזמן מהרגע שהוסיפה התכנית הזו של האוטונומיה. לא הייתי מציע תכנית זאת. אבל אם אין ברירה, והאין ברירה יכול להיות בגלל שתי סיבות: 1. בגלל שהצד השני לא יקנה תכנית של שלום בדרך אחרת. 2. גם כלפי העם. אם לצערנו, אנו כדי למבור לעם שלצד תכנית שלום צריכים להחליק את זה באיזה עטיפה יותר יפה, וזו עטיפה שהממשלה הזו עשתה את זה בגלל שהיתה שבויה בתכנית ובמפע, אין ברירה. לכן אני אומר בעניינים גלויים, אנו צריכים ללכת לקראת זה, להשיג שלום, להמשיך במשא ומתן. הלוואי ויביט.

הייתי מבקש, אדוני בגן ראש הממשלה, שתפנה תשומת-לב שרים, שלפעמים פרסומים בגון זה, שהשר ארליך מפרסם שבאצות הברית אמרו לו: הופתענו שדרשתם כל כך מעט כסף - פרסומים כאלה מביאים לכרסום בכבוד הממשלה. אין לך יותר מהודעות סותרות כאלה כדי להביא לכרסום בכבוד הממשלה.

י. רום:
 הייתי מבקש מנציגי הממשלה למען כבוד הוועדה ולמען כבוד הציבור להפסיק להשתמש בביטוי לינקב' משפטי ולינקב' פליטי.

בגן רה"מ י. יריין:
 דינוחתי על דעות.

י. רום:
 אני חושב שמדובר על חוזה שלום, חוזה פוליטי. אם יש לינקב', זה לינקב' פוליטי, זו בעיה לתת גושפנקה פוליטית לצעדים מדיניים וצבאיים. אז כוואו נהיה גלויים וכנים כמה שהסכמתנו.

אאצא בחוזה שלום, בהבדל מהסכם מסגרת, צריך שתהיה הסכמה על המושגים. לצערי, בחוזה הזה אנו רואים את הסעיפים שאין עליהם הסכמה. פירוש הדבר שזה מצצות זמן בקיום החוזה.

בגן רה"מ י. יריין:
 למשל? הן דוגמא אחת.

י. רום:
 ה-"נוטינג". יש פירוש שונה לביטוי הזה, פירוש פוליטי שונה, לא משפטי.

לשכת הפרוטוקולים
דף 13 מתוך 2 דפים
עותק מתוך 5 עותקים

-101-

ועדת החוץ והבטחון
22.11.78

למה יש פירוש שונה?

סגן רה"מ י. ידני:

טאדאט אומר שזו טרינה פלשתינאית.

מ. שמיר:

י. רום:
המצרים טבינים שהחזרה הזו קשור להתחייבות בנושא האוטונומיה, ואם לא תהיה התחייבות של המצרים. האוטונומיה, אז החזרה הזו פבוטל. זה ברור ומפורש בכל ההתבטחויות של המצרים. הוויכוח הוא פנימי שלנו, הוויכוח הוא לא עם מצרים.

עד כמה שאני זוכר, אם אינני טועה, כאשר הממשלה החליטה לא להחליט, אז הנוסח היה נוסח זהה למה שהחלט היום. עד כמה שאני זוכר, הוויכוח על הדרישות ללוח זמנים התחיל לאחר הישיבה הזו. פירוש הדבר שיש לנו נסידה מטויימת הסיפור של העז. כי הכניסו את הדרישות המצריות הנוספות אחרי שעמדנו כאן, והיום אנו מתפארים שאנו דוחים את הדרישות המצריות הנוספות.

אבל את העז לא הוציאו.

סגן רה"מ י. ידני:

אבל הדרישות המצריות הנוספות זה יותר או פחות? זה שדרשו רק את עזה ולא את ירושלים

ח. מורנו:

זה יותר?

י. רום:
יש דבר נוסף בחוזה שכדאי להכיר בו וזה שנוסף ללינקב' הפוליטי בנושא של יהודה ושומרון יש גם מה שתן סנוף, לוורג', לעזרה הכלכלית האמריקאית שכרגע לא מוגדרת, ומתן עזרה זו יכול להיות מותנה בהמשך צעדים. אם אנו לא קיבלנו את זה, פירוש הדבר שאנו נותנים לוורג' לארצות הברית.

ח. בר-לב:

אני זמן רב טוען שההסכם עם מצרים הוא בעצם עובדה מוגמרת. מה שנוגע לעניינים שמינו וביין מצרים בסני, הדברים נפתרו. את הבעיות אני צופה באוטונומיה באוטונומיה כרגע זה גלגלנו כדור שלג ואינני חושב שאפשר לחזור בנו. מה שקורה בשטחים לאחר שעוררנו את התקוות האלה זה עובדה. עובדה שישראל הסכימה להתחיל במשא ומתן עם חתימת ההסכם. אז לא נאמר תוך חודש, אבל נאמר. עובדה שישראל טוכנה לדון על המודליטיס והאוטוריטיס או הסמכות; עובדה שישראל אמרה שבאין ירון וכאין פלשתינאים. נאמר על זה רק עם טאדאט וכל העניין הזה של הניסוח המשפטי ימצאו לזה פתרון. אין לי צל של ספק. אחד הסמכות למשל לעניין לוח הזמנים יכול להיות שנשיאות הברית כתוב מכתב ויאמר שמבקש מהצדדים לעשות את כל המאמצים שער סוף 1979 תכונן אוטונומיה. איש לא יכול לסנוע את זה מארצות הברית ויכול להיות שזה דבר שיוציא את כל העניין ממעגל הקסמים הזה.

תציע את זה....

סגן רה"מ י. ידני:

ח. בר-לב:
אני לא מציע. הצרות יתחילו סידו כאשר יתחילו לדון. לדעת, הדרך היחידה להיחלץ מהמבוי הזה, כלומר לא להגיע לטרינה פלשתינאית בגבולות 1967, זה לרדת מהתפיסה הזו של התביעה לריבונות על כל השטח, לרדת מהתביעה הזו של להתחייב בכל מקום, ולמקד את המאמצים בכך שנוכל להגיע לגבולות יותר טובים. וזה יעבוד רק אם ניתפס בפיסקה הזו בהסקטי קמפ-דיוויד שסדור בה על כך שהסכם האוטונומיה הוא לתקופה מוגבלת, ואם נבטיח את זה לתקופת ביניים ונתחיל להיות יותר אשליים, אני רואה בזה את הסיכוי היחיד. לצערי, אינני יכול להגיד שאני בטוח בהצלחה. אבל בעיניי זה הדרך היחידה להימנע מחזור לגבולות 1967.

לשכה הפרוטוקולים	
דף	מתוך 20 דפים
עומק	14 מתוך 5 עומקים

22.11.78

אני מבקש לשאול שתי שאלות. האם הרעיון הזה של תחילת כינון האוטונומיה רק בעזה, האם זה נכון והאם לממשלה יש איזשהי גישה בעניין זה? במאמר מוסגר אני רוצה לומר שאילו לפני שלושה שבועות הממשלה הייתה מחליטה מה שהחליטה אתמול, אז ההצעה המצרית הזו בעניין כינון האוטונומיה בעזה לא הייתה מופיעה.

שאלה שניה: האם יש בממשלה איזשהו גוף שמנחה ומתכנן את האוטונומיה כפי שאני רואים?

מ. תלמי:

אני מבין שהטעם אנו מקיימים שיחה חסופה. הייתי מאוד מבקש שבדיון שישחתף בו ראש-הממשלה נקיים דיון שבו יותן לברר את הדברים ולא תהיה שיחה לחמש דקות. הייתי רוצה להציג לפני ראש הממשלה חשבון די ארוך של כל מה שנאמר מאז דצמבר 1977 עד היום, החל מהבטחו העצמי עד שנת אלפיים ואחת בישובי פתח רפיח ועד כל הדברים האחרים. אני זוכר, כאשר היה ויכוח על הסכמי הביניים, לזכותו של רבין, היו לנו בירורים ארוכים ויסודיים.

היו"ר מ. ארנון: גם עם שר הבטחון ועם שר החוץ ישבנו ללא הגבלה.

מ. תלמי:

אני חושב שאנו הולכים בקו של אשליה מאז ועד היום. האשליה לא נגמרה. אני מוכן לדבר על אשליה אחת שלרבע מטפחים אותה. עכשיו מדברים על האשליה, שמענו עליה ששר הבטחון וכתב עליה גם סגן ראש הממשלה בראיון בטעריב. זה קשור בעניין "ביטול" ו"נסיגת" הממשלה הצבאית. מנסים להסביר שאת הממשל הצבאי טרזיאים טשכם כדי לקיים אותו בתל-אביב. אני חושב שזה אנסורד שלא יקבלו את זה בעולם וגם לא בארץ, אם כי לציבור בארץ אין מושג בגלגולי האוטונומיה. מטשיכים עכשיו באשליה חדשה שאין לה כל בסיס. מבחינה זה איננו מתנגד להחלטות הממשלה. אני רוצה שיהיה ברור, אנו הצבענו בעד קטפ-דיוויד כי אמרנו, זאת בממשלה, לצערי, וזו תכניתה, ויש לה תכנית גרועה. ואדם כאשר הוא צריך להצביע בעד שלום גרוע אצאך או בין סיכוי של המשך טשא ומתן בדרכים כאלה או אחרות לבין סכנת מלחמה, אז הצבעתי כפי שהצבעתי.

מ. תלמי: אולי זו המציאות?

מ. תלמי:

אבל היות ואתם מנהלים את זה לפי-דרך של אשליה, אז רום, הורביץ, בר-לב, שסיר ואחרים רואים שאתם מובילים ל-1967. קראתי בעתון שבשביל ההצבעה בממשלה דובר שוב על ההתנחלויות, שלא סוותרים עליהן. זה היה לפני ההצבעה הקודמת כשלא היה רוב, ואז אמרו שהולכים לעשות עיבוי. עכשיו מקבלים את הלינקב' ותוך כדי כך מטשיכים בקו של אשליה. לפי דעתי, הגיע הזמן שהממשלה תכין: עשינו בעניין זה שגיא. כל העסק של האוטונומיה הוא ששק שוגה. ופי שרוצה להציל את מדינת ישראל מחזרה לגבולות 1967 חייב לעשות ררויזיה, חייב להבין שהדבר שצריך להיאבק עליו זה על גבולות בטחון של מדינת ישראל. לגבי מה שחברים אמרים, אני מוכרח להגיד שהתכנית המפ'מית שאמרו שהיא תכנית סינימליסטית, עוד תופיע כה ימסוריה כתכניתמכטימליסטית. כי חיים על פלים, חיים על אשליה, ואחר-כך נטרגים באופן בלתי מכוון בדרכים שמובילות את מדינת ישראל לקטסטרופה.

מ. רובינשטיין:

אני רוצה להצטרף לדברי בן-מאיר על יעילות הטשא ומתן. הדבר הזה של משלחת שמדווחת באופן חלקי לממשלה כדי לקבל אישורה וחוזרת ומבקשת אישורה, זה דבר לא יעיל, וראינו את התוצאות לפני שלושה שבועות. יש לנו תקויסים מטשא ומתן. ניתנת הטמכה באופן ברור למשלחת, ולאחר סכן המשלחת מביאה את תוצאות הטשא ומתן. אנו רואים מה קרה, שבדברים שחיינו לפני שלושה שבועות, קיבלנו כיוון שדוברי הליכוד מתנגדים להחלטת הממשלה, אני צורף לחסוך בה. אבל יש פגם נוסף: אנו עוסקים בטשא ומתן הזה בהרבה דברים תפלים מטפטיים ועל-חשבון הדברים ומשפטיים לא עוסקים בעיקר. עם כל הכבוד למשפטנים,

22.11.78

זה טססך שלא יעטור להכרעה לפני כיה דין משפטי. היה לנו הסכם ברור עם ירדן בענין שביתת-הנשק. היה שם טעיף 12 ברור שהופר ולא הלכנו לביטחון הנילאומי בשל כך. הממשלה צריכה להביא לסב שההסכם יופעל הלכה למעשה, בנושאים הביטורליים בינינו למצרים, בנושאים אשוליים, בנושאים המשפטיים, - אלה לא הדברים המכריעים. השלכיות בפנינו הביניים איננה מכרעת. היא לא תקבע בשופו של תור את מערכת היחסים עם מצרים ועם העולם הערבי. לעומת זאת, בענין האוטונומיה כאן עומד ונופל כל המבנה. ענין השלבים זה ענין שולי.

טרוע אני תוסך בעמדת הממשלה הכללית, לא בנייהול המשא ומתן, למרות שאני שוחף לרגשות החרדה מפני האוטונומיה? אני שטח שד' ורהפטיג ביטא רגשות אלה בצורה הגלויה ביותר לראשונה. יש לנו חרדה, גם לאנשים בעלי השקפות מתונות כמוני. אני תוסך בעמדת הממשלה בגלל שני אילוצים: 1. כי אינני מאמין שעם פשרה טריטוריאליה אפשר היה להשיג הסכם עם מצרים; 2. אי אפשר היה להשיג הסכם אחר שהיה מתקבל על דעת הממשלה הזו, שאני מתנגד למצעה. האלטרנטיבה לאוטונומיה זה הוראה בהחלט ריבונית ערבית על חלק מארץ ישראל. יתכן שזה טוב יותר, אבל גם המציאות הפוליטית אצלנו היא מציאות.

אני רוצה להפנות את תשומת לב סגן ראש הממשלה בענין המשא ומתן לדבר שלא עסקנו בו. או מחילים דין שווה על עזה ועל הגדה. לדעתי, יש אינטרס לישראל להפריד בין השניים: בעזה יש חצי מיליון ערבים באזור צפון, רובם ללא אזרחות, בהדל מיהודה ושומרון, שהם במצב פרטנטי של בקשה אזרחות ויש להם כתובת אחת לבקשת אזרחות - ישראל. הייתי מעורר הפרדה בין יהודה ושומרון מצד אחד ובין עזה. כשלעצמי, לא הייתי חושש מהגברת הזיקה של תושבי עזה למצרים.

ע. נוני:

אנו עומקים פה לא בנוסיון להשיג את האידיאלי כי זה לא אפשרי, אלא בבחירה בין אלטרנטיבות. ובבחירה הזו בין אלטרנטיבות אני חושב שהחלטה של הממשלה הייתה האלטרנטיבה הטובה ביותר מפחינת ישראל. מבחינה זו אינני יכול להבין חלק מהוצרף. אני מבין את אלה שמראש לא הסכימו לקספ-דיוויד. לגביהם הכל פסול. אבל מי שרוצה להשיג הסכם שלום כזה או אחר, מי שקיבל את קספ-דיוויד, צריך לברך על החלטת הממשלה מאתמול. וזה לא חשוב אם ניהלנו את המשא ומתן טוב או לא, אתחשבון הזה נעשה בעתיד. ברבע ה הוועדה צריכה להיות צוות של סוחות שצריך לסייע לפי גוסר ליד ההגה במדינת ישראל איך לפעול כלפי האויב. לכן עצה, הורכה, אני מבין. אבל לבוא היום בחוסר עקביות ולבקר? מי שרוצה להשיג את השלום, צריך לברך על כך שמטב לא נוח הדפנו את הכדור אל הצד שלהם. נכון, המשא ומתן ייטשך, אבל משא ומתן שברגע זה יותר נוח לנו.

י. בן-מאיר:

פחות נוח. הוא יתנהל רק על התביעות שלהם.

ע. נוני:

אני שותף לדעתך ולדעת חברים אחרים, אמרתי את זה בתחילת המשא ומתן. אי חושב שענין האוטונומיה יוביל אותנו ל-1967, לכן התנגדתי לזה אז. אני בהחלט תוסך באפשרות של פשרה טריטוריאליה. יכול להיות שבשלב מסויים אצטרך להתנגד לכל הסכם או בכל אופן אצטרך לדחוף שלאותן ההתחייבויות שלנו לאוטונומיה ניתן תוכן אחר. אני זוכר את אותו ראש ממשלה דהיום אומר: להשיג שלום בנוסח שלי אפשר מיד, היש רוב לזה? מטמבר שהוא הביא לזה. ולדבר הזה צריך יהיה בשלב מסויים להתנגד באופן מוחלט. אין כאן ענין של קואליציה. זאת אומרת, להגיע ל-1967 עם כל הסיכונים של זה - לא. אבל לא זה מה שעומד היום. היום אנו מנסים לגמור את ההסכם עם מצרים ולהשאיר את נושא יהודה ושומרון פתוח.

פ. גרוסר:

זו החלטת הממשלה?

ע. נוני:

כך אני מבין אתה. לכן ראיתי לא טוב את הכנסת המדינה לנינו יהודה ושומרון. כי מבנימים את

לשכת הפרוטוקולים
דף 16 מתוך 20 דפים
עותק מתוך 5 עותקים

-סודי-

ועדת החוץ והבטחון

22.11.78

מצרים לנושא הכי בעייתי ומוציאים את ירדן. והנציג שאישאפשר יהיה להשיג מהמצרים אחרת, איננו טוב. אני חושב שהטענה של רובינשטיין שהשאלה הזו לא הוסיף, איננה נכונה. השאלה הזו הוסיף. למשל ענין השגריר.

פ. עמית: כך אי אפשר לנהל משא ומתן כאשר עשרים איש יושבים מאחור.

פ. גרופר: אין לי טענות לאנשי המערך בוועדה. אל אני חושב שחברי הליכוד, חברי הקואליציה, איננו את הצפון, ואתם מרשים לעצמכם בצורה בלתי אחראית לתקוף את הממשלה ואת החלטותיה, ולהנות משני העולמות.

י. בן-מאיר: אל תאייס עלי בשום דבר. הוציאו אותנו מהממשלה. מה אתה מתחזף מה?

פ. גרופר: אתה מתחזף.

י. בן-מאיר: איזה הנאה יש לי מסך? אין לי הנאה מסך.

פ. גרופר: תרשה לי לגמור. אם אינך רוצה לשמוע, אל חשמע. אתה יכול לעזוב את הישיבה. גם אני שמעתי אותך וכאב לי. הלא הצבענו של קמפ-דיוויד והסכמנו.

י. בן-מאיר: זו חריגה מקמפ-דיוויד.

פ. גרופר: יש מה קבוצת חברי שלא הצביעה צד, ואתם אני יכול להבין, והם סנבאים כל יום רק אסון על עמם ישראל וטובחים את המטרה הקדושה לנסות ולהגיע פעם לשלום עם הסוכב אותנו. וכל אחד מדבר בבוהה ולא רואה את עצמו בראי במלחמת יום הכפורים. ממשלת ישראל אתמול החליטה טובה מפורשת, שאת הוברים האלה הנוטפים, שלא היו בקמפ-דיוויד היא לא מקבלת. היא לא מקבלת בעברית צחה. אז אומרים: אם היא לא תקבל, יהיה ככה, ואם לא ככה, אז יהיה ככה. היא החליטה לא לקבל, אז היא עומדת על זה. צריך לתמוך בה. אז מה אתם אומרים? אתה אומר שהיא לא תעמוד.

י. בן-מאיר: יש לי נסיון.

פ. גרופר: השרים שלך ישבו שם והחליטו. שרים שלך ושלי.

סגן רה"מ י. ידני: לא רק ישבו, אלא הצביעו בעד.

פ. גרופר: יושב פה חבר ששריו יושבים שם ומדבר הפוך. אני חושב שיש פה היום רוח ועה וכל אחד סנבא לממשלה שלא תעמוד. אני חושב שהחלטת הממשלה מאתמול היא החלטה אמיצה, היא החלטה שתוביל אותנו - - -

י. הורביץ: אל תמשיך, שים נקודה.

פ. גרופר: כן, היא תוביל אותנו לשלום. תהיו אמיצים ותקופו בכנסת ותגידו שאין צורך בשלום, בלך למלחמה ונישאר על התעלה.

י. דנם: אני מציע להעמיד את גרופר בראש "שלום עכשיו".

פ. גרופר: אל תיקח לך את הדאגה לבטחון ישראל. לא תרמת

לשכה הפרוטוקולים
דף 17 מתוך 20 דפים
עותק מתוך 5 עותקים

-100-

ועדת החוץ והבטחון

22.11.78

יותר מטישהו אחר, אתה שווה עם כולם.

א. אבן:
 הואיל ואני רואה חיוב גדול בחוזה שלום עם מצרים, תמורה יסודית בכל מערכות חיינו, שבעי שאני מקבל בחיוב את החלטת הממשלה אתמול. שום תועלת לא צמחה מהערכובים, מההסתייגויות ומהפלפולים שהנהיגה הממשלה בשבועיים האחרונים מאז הסייג הזה היה מגובש ביושנינגטון. החומרה והסכר בחיינו הבינלאומיים צפויים מהסמך השני, מסמך המסגרת על יהודה ושומרון; מסמך שתוצאתו הסבירה היא מסירת יהודה, שומרון ועזה לשליטה ערבית כלי תיקוני הגבול החיוניים לישראל וכלי הבטחת הזכויות הבטחוניות והייסודיות היסודיות שלנו.

על ידי ההתנגדות שלה למושג פשרה טריטוריאלית הביעה הממשלה לכך שהיא מעדיפה שלמות הארץ בשליטה ערבית על פני חלוקה שתבטיח לנו כמה תיקוני גבול מוגבלים החיוניים - - -

י. תמיר:
 אתה יודע שהערבים לא מוכנים לדבר על כך.

ז. ורדי:
 אחת עשרה שנים לא הצלחתם להביא זאת.

ש. פרס:
 מה את אוסרת לא הצלחתם? הלא אתה היית בממשלה.

מ. חלמי:
 מלחמת יום הכפורים שינתה את כל המצב במזרח התיכון.

א. אבן:
 התחזית, לדעתי, שייחתם הסכם שלום עם מצרים ויפרוץ אחד המסבירים הבינלאומיים הגדולים שידענו, לא כעבור שלוש שנים אלא כעבור כמה שבועות.

אני רוצה להתייחס לכמה דברים במסמך. פעיף 9 מבטל את הסכם הביניים מ-1976. אני מצפצע שהממשלה תיחן דעתה על ניתוח גורל ההתחייבויות בינינו לארצות-הברית. אני מצטער שלא נכלל סעיף מפורש ביחס לתחולת האמנות הבינלאומיות שמצרים הסתייגה מהם. אמאש שואלים האם סעיף 6(א) מכסה את הנושא הזה, יש לי יסוד לסעון שה לא מכסה.

מגן רה"מ י. ירי:
 מה עם סעיף 5?

א. אבן:
 אני מדבר על מה שהצעתי ב-6 באוקטובר בתזכיר לשר החוץ. לפי דעתי 6(1) ו-6(2) חלשים מדי לגבי המימד הקונטרולטורי המסובך של מצרים, שנכנסת לחוזה עם ישראל והיא עמוסה התחייבויות רבות באזור. הניסוח הזה קצת מכסה אבל לא בצורה מלאה. אבל העיקר, שלקבי המבנים הצפויים לנו במסגרת האוטונומיה, בכלל, מדוע מדברים על אוטונומיה? סלת המפתח זה "שלטון עצמי", שהמרחק בינו לעצמאות הוא מרחק קטן מאוד. אני סבור שהמסבך טמון שם. אני מעדיף להתמודד עם המסבך הזה כאשר יש חוזה עם מצרים מאשר אם אין חוזה עם מצרים. על רקע זה אני תוסך בהחלטה אתמול, אבל עם ראייה פסימית של התוצאות הצפויות.

הינ"ר מ. ארנס:
 נצטרך להפסיק בהצגת השלאות ונשמע את מגן ראש הממשלה.

מגן רה"מ י. ירי:
 אני רוצה להגיד משפט כללי. אינני בא בטענות לאף אחד. כי אותו עניין ישנו בממשלה ויהיה פה חלק גדול מהדברים ששמענו פה אני לא אגיד אם לומר אותם או לא. הם לא נובעים לנושאים שנחנקתי לדווח עליהם - עניין החלטות הממשלה מאתמול. זה ויכוח אחת - האם תכנית קמפ-דיוויד טובה או לא. היו על זה ויכוחים

לשכת הפרוטוקולים		
דף	מתוך	דמים
עותק	מתוך 5 עותקים	

22.11.78

ככנסת ועוד תהיה אפשרות להתרוכח על ח. כפי שראש הממשלה אמר, העניין היה נתון רק בידי הממשלה, הממשלה הייתה יכולה להתספק באישור או אי-אישור. אמרנו שמבחינת החקנון של מדינת ישראל העניין יכול לנכנס, וכל אחד יכול לומר מה שהוא רוצה, אבל תצטרכו גם להצביע. וכל אחד יכול לנכנס אם מצצפ בעד או נגד. כי זה עניין גורלי ויטורדי ולא יתכן להתספק בבדיעה טכנית שהממשלה מאשרת או מתנגדת. הכנסת תצטרך להצביע. לכן, לחלק מהדברים שנאמרו כאן יש לי מה לענות, אבל זה לא המקום, כי הדברים חרגו מהנושא.

אני רוצה להתרכז בכמה דברים שנגעו למה שדיברתי היום. אני מצטרף לדעתו של הלוי, אבל בנקודה אחת רציתי לומר. אם מטשלת ישראל היום תעמוד בהחלטה שקיבלה אתמול או לא, זה ויכוח יפוטטי כרגע. כל אחד יכול להגיד היום אם ההחלטה שנתקבלה אתמול הייתה טובה. אם ההחלטה הייתה טובה ובעתיד תיטוג טטנה, אז תהיה עילה להגיע, לא די שהחלטתם אלא נטוגותם. הוא הדין בעניין האוטונומיה.

ברור ומובן, לא רק לנו אלא גם למצרים ולאמריקאים, ככל הטשא ומתן נאמר להם: כאשר אנו מדברים שם על אנו מתכוונים לומר להם במפורש: לא תקנו אוטונומיה אלא אם כן. וכל החששות שהוזכרו זה ב"אלא אם כן" שאמרנו במפורש. ואני מקווה שהממשלה הזו או כל ממשלה שתצטרך להחליט על האוטונומיה, לא תסכים לאוטונומיה אם לא יהיו בה רוב הדברים שאתה אוטר. אז אפשר לומר, אנו מכירים את הממשלה הזו, זאת ממשלה פייסנית, אין לה כוח לעמוד. זה חורג מהוויכוח הזה, שיהיה לצרה, אם בכלל תהיה, בשעתה. רגע זה, זו העמדה של הממשלה. נכון, אני מקבל את ההנחה שאם אלה תהיינה הדרכיות שלנו, הטשא ומתן על האוטונומיה יטשך זמן רב ויתכן שלא נגיע להסכם. לכן ממשלת ישראל התנגדה ללוח זמנים בצורה זו או אחרת, גם שהנימוקים הפורמליים וגם הפרקטיים. כי דבר כזה אי אפשר לגמור בשנה או בחצי שנה. אין על זה ויכוח. הויכוח יהיה אם תכוא ממשלה ותציע לכנסת לחתום על אוטונומיה ששם יהיה למשל כתוב שאסור להתיישב. אבל כרגע זה לא עומד.

י. הרביעי: אף פעם זה לא יהיה כתוב.

מגן רה"מ י. יריני: אחת בעצמך, בקווי היסוד של הממשלה שהייתה חבר בה לפני שהייתי חבר בה, שם היה כתוב שלכל יהודי מותר לקנות אדמה ולהתיישב. לא היה כתוב יותר מזה.

י. בן-מאיר: כי אז זה היה טובן מעצמו.

ח. דרוקמן: המציאות הוכיחה שאי אפשר להתיישב.

י. בן-מאיר: ממשלת המערך, לזכותה, הפקיע קרקע להתיישבות.

מגן רה"מ י. יריני: אני מציע לך להפטרף למערך.

י. בן-מאיר: אתה באת משם.

מגן רה"מ י. יריני: למה אתה אומר שבאתי משם? טעולם לא הייתי חבר במערך. אינני מתבייש בזה.

ש. פרם: יש לי הרושם שאנו מיותרים כאן היום.

מגן רה"מ י. יריני: אני חושב שלא רק היום. לכן החששות ברורים. העמדה של הממשלה היא שלא תהיה אוטונומיה אם לא יונטחו הדברים האלה. מה יהיה אם יחתמו על אוטונומיה-

ש. פרם: ואז מצרים תבטל את ההסכם.

לשכת הפרוטוקולים
דף 19 מתוך 20 דפים
עותק 5 עותקים

-101-

ועדת החוץ והבטחון

22.11.78

יכו לתי לשאול אותך האם מצרים תסכים
למשרה טריטוריאלית.

סגן רה"מ י. ירדן:

כן. מצרים הסכימה להצטרף כוונות.
אתם הסכמתם ל-*substantive paper*.

פ. פ.:

אני מסכים שויכוחים על תוכן אפשר לעשות.
הפסקתי לעסוק בארכיאולוגיה לפני שנתיים.

סגן רה"מ י. ירדן:

אתם מחדשים את זה.

פ. פ.:

אתם. תמיד אני שומע אתכם מדברים על העבר.
תהיה לך הזדמנות לנאום בכנסת ולהצביע.

סגן רה"מ י. ירדן:

ואז תגיד אם אתה צעד או נגד.

ההצבעה שלנו לא מוטלת בכיס של אף אחד.

פ. פ.:

ביחס לדברי בן-מאיר: אני מפנה את תשומת לבכם
להחלטה שלנו מאתמול. אמרנו שאנו מוכנים
תקבל אותו. אם נקבל הודעה שמצריים לא מקבלת

סגן רה"מ י. ירדן:

לחתום על חוזה זה, אם מצרים
אותר, אז לא קיבלנו שום דבר.

יש בעיה של הנפט ויש בעיות אחרות. פתאום
דואגים לנסיעה הלוך ושוב של שר החוץ לשופינגטון בעניין כל כך חשוב?

זה היה בהוסדר.

י. בן-מאיר:

לכן גם אני עונה בהוסדר.

סגן רה"מ י. ירדן:

למשה שמיר: אתה שואל אם יש תכנון מה יהיה

אם יהיה מספר כתוצאה מזה שהמצרים לא יקבלו. יש כל כך הרבה בעיות שאני
אציע לך שאלות על מספרים אפשריים בעתיד, בכל מיני שטחים.

אני כן אענה לשאלה של בר-לב: המטשלה הקיימת

גוף כראשותו של ד"ר בן-אלישר, ובימים הקרובים יגישו את ההצעות. גוף
זה בודק את כל האספקטים של האוטונומיה, כדי שהמטשלה תקיים דיון על
הנקודות האלה; לא על העטדות שלנו, העטדות שלנו ברורות.

אין לי מה להגיד לחבר-הכנסת רום, בעניין

ה"נוטינג" שאמרתי לינקב' טשפטי או לא. לא נאיתי להצביע את העמדה הזו.
דיווחתי את העמדה של אלה שהיו בעד או לא. אני לא בא לזלזל במשפטנים.
אני יכול להסכים לדברי רובינשטיין שלשום חוזה אין ערך כי אם צד אחד
טחליט לא לקיים חוזה, הוא ימצא את הקאזוס בלי. אבל האם בגלל זה
צריך לזלזל בחוזה? חס וחלילה.

בעניין ה"נוטינג" אמרתי שהיו דעות כאלה

ואחרות וקיבלנו את העניין הזה.

אני מבקש להזמין את הגוף לכדיקה נושא
האוטונומיה.

ח. בר-לב:

לא היה דיון במטשלה על העניין של עזה.

סגן רה"מ י. ירדן:

אתמול במטשלה מישהו הציג שאלה האם אנו בעד
ללכת למשא ומתן בעניין עזה קודם או לא. לא היה דיון. אני יכול לבטח
שאולי פעם יהיה דיון. אינני אומר שאני מסכים לכך, אבל לכאורה בוודאי
שיש מקום לחשוב על זה. צריך לבחון את זה. יכול להיות שבגיד כן או לא.
בכל אופן, במטשלה לא היה דיון.

לשכת הפרוטוקולים	
דף	מתיך 20 דפים
עותק	20 מתוך 5 עותקים

-101-

ועדת החוץ והבטחון

22.11.78

לאבא אבן: כיחס לסעיף 6 - אסרתי קודם, שמצרים מחנודים לסעיף 6, ואם הם יתנגדו, אז אין סעיף 6 בכלל. בסעיף 6 כפי שהוא עכשיו, כתוצאה מסמך די סוסן לשבוע את ארצות הברית - לא את מצרים - נלקחו כל הטענות. זה הנוסח שהצלחנו להשיג אותו עם ארצות הברית. עם כל החששות, הדעה של משפטנים היא שהנוסח כפי שהוא עשוי הוא הנוסח שאפשר לחיות אהו, בסירה שבכלל אפשר לחיות עם חוזים משפטיים.

ואני אומר שוב: אני בטוח שתהיה הזדמנות לוועדת החוץ והבטחון עם ראש הממשלה ולכנסת, לרון לעומק, כי עוד לא בסרנו את העניינים.

תורה לסגן ראש הממשלה . הינר ס. ארנס:

הישיבה נועלה בשעה 11:05